

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Quibus non liceat concedere ecclesiasticam sepulturam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

denuncientur. Idemque de septimo, & trigesimo, & alio huiusmodi officio preestetur, adhibita breui cohortatione ad orandum pro mortuis.

Quod si huiusmodi anniuersarij dies in Dominicam, aut aliam diem, quæ ecclesiæ præcepto, aut consuetudine colatur, incidant; officia mortuorum transferantur, non quidem in sequentem diem, pro ut in sanctorum officijs fit, sed in præcedentem, vt antiqui est institutum.

Postquam corpus sepulture traditum est, Parochi eos ad quos pertinet, pie hortabuntur ad sacra diuinorum officiorum suffragia mortuis præstanda: qua in re illud caueant; ne quod pietate adducti suadere debent hæredibus mortuorum, id cupiditate impulsu molestius flagitent, ac sic fidelibus offensionem sint.

Porrò tempus opportunum ad huiusmodi officia pro defunctis celebranda ecclesiastico ritu introductum est dies tertia, septima, trigesima: & anniuersaria: quod non ita intelligendum est, vt alijs diebus pro mortuis sacra officia præstare non liceat; sed quod his diebus mortuorum commemoratio celebrari consueuerit; cuius ritus mysteria à sacerdotibus scriptoribus traduntur. Nonam autem diem, quia superstitionibus gentilium non vacat, nunquam ecclesia catholica admittit, vt S. Augustinus præcipue testatur. Consueuerunt etiam alij quadragesimum, alij quinquagesimum, alij sexagesimum, alij denique centesimum diem in defunctorum memoriam celebrare, vt potè qui mysterijs non vacent.

Missæ defunctorum, corpore præsentem omni die celebrari potest, præterquam in parasceue, & paschate: quibus diebus non licet corpus sepulture tradere, nec Missam pro eo cantare.

Orationem vespertinam pro mortuis in hac prouincia institutam Parochi omnino retineri studeant; ac propterea sæpè accurata cohortatione ad illius studium, vsuque perpetuum parochiales suos inflammare studeant; centum dierum indulgentiam proponentes, ijs à Gregorio XIII. concessam, qui sono campanæ moniti, pro mortuis pie recitarint psalmum. De profundis, aut orationem

dominicam, aut salutationem angelicam tendixerint.

Quæ oratio ab omnibus in omni parochiali ecclesia eadem hora, nempe ante prima hora noctis, hyeme verò secunda hora habeatur.

Cuius orationis significatio campanæ sono fiat, ritu salutationis angelicæ; ita tamen vt inter primum & secundum campanæ signum, necnon inter secundum & tertium, tres etiam ictus campanæ distincti breuissimo interuallo dentur.

De curando cadauere.

Postquam anima egressa fuerit de corpore, corpus domi lauari debet, & omnino ita curari, vt quamdiu steterit super terram, non fæteat. Illud autem monebunt Parochi, vt virorum corpora à viris, mulierum autem à mulieribus curentur. vestiatur deinde corpus vestibus communibus.

Tum qui aderunt sacerdotes, aut ipsi absentibus, laici dicent orationes, [Deus vniuersarum &c. aliam item. Deus qui humanarum &c.] suo loco dispositas.

Collocabunt deinde corpus sic indutum, vel super mensam aliquam, vel in terra loco decenti super aliquod stragulum, aut tapete, & ad pedes, caputve semper candelam accensam habebunt; parua item aliqua Crux super pectus, & inter manus defuncti ponatur: aut vbi Crux desit, manus in modum crucis componantur. Sæpè etiam aspergatur corpus aqua benedicta.

Quibus non liceat concedere ecclesiasticam sepulturam.

Studeat Parochus cognoscere, quibus sepulturam ecclesiasticam concedere non liceat: caueatque ne aliquem, contra quam sacrorum canonum iure statuitur, ad illam admittat. qua de re hæc illi ex sacris doctrinis deprompta sunt.

Negatur ecclesiastica sepultura pagani, Iudæis, & hæreticis, cum eorum fautoribus.

Excommunicatis maiori excommunicatione, etiam iniuste; qui in eorum obitu ab

Prouin. 7.
vsup.

Prouin. 6.
vsup. dioc.
11. p. 411.

ea non fuerint absoluti.

Interdictis nominatim; & contrafacienti proposita est poena excommunicationis; & durante tempore interdicti, illis qui sunt de loco interdicto; atque ijs quibus est interdictus ingressus ecclesie.

Blasphemis manifestis Dei, & sanctorum, quando poenitentiam continent.

Seipos occidentibus ob desperationem, vel in acundiam, si decedant absque poenitentia; secus si ex furore, vel insaniam.

Morientibus in torneamento, siue extra torneamentum ob vulnus in eo receptum, etiam si eos poeniteat; modo sint de numero eorum, qui in eo dimicabant, vel in eo se exercentibus arma supeditabant; nam astantes non comprehenduntur. extenditur tamen hæc poena ad morientes in hastiludijs, quando huiusmodi ludi itidem exercentur cum probabili periculo mortis.

Corporibus exenteratis, & dilaceratis contra constit. Bonif. viij. quod non procedit, si id non fiat propter vindictam; sed vel ob anotomiam, vel ne corpora sceteant, vel huiusmodi.

Infantibus mortuis absq; Baptismo, si de ventre matris mortue sunt extracti; secus si non sunt extracti.

Manifestis raptoribus, & violatoribus ecclesiarum, si tamen hos poenitet quando moriuntur, ecclesiastica conce-

ditur sepultura; sed clerici non debent eorum sepulturae interesse, nec eorum elemosinas accipere, si præter poenitentiam, etiam non satisfecerint ex impotentia.

Manifestis vsurarijs, nisi poeniteant; item si recusent præstare cautionem de facienda restitutione; & est excommunicatus; qui aliter eos in loco sacro sepelit.

Religijs, qui in eorum obitu inuenti sunt proprietarij, & absque poenitentia obierunt.

His de quibus certum est, & manifestum, quod semel in anno non receperunt sacramentum poenitentiae, vel sanctissimæ Eucharistiae in Pascha sine licentia Confessarij; & absque vilo signo contritionis obierunt. Si verò dubium est, vel occultum, quod non receperint ea Sacramenta; non debet eis denegari ecclesiastica sepultura. Ad probandum auté, quod huiusmodi homines aliquod signum contritionis dederint, sufficit vnus testis; & hæres tenentur pro eo satisfacere, vt opus est.

Cuilibet notorio peccatori morienti in peccato mortali absque vilo signo contritionis; & vnus tantum testis sufficit ad contritionem probandam vt supra.

Si quis autem prædictorum in loco sacro fuerit sepultus; si discerni potest, exhumandus est; aliter non; & ecclesia, vel cimiterium est reconciliandum.

